OFFICIUM IN FESTO CONCEPTIONIS B. MARIÆ VIRGINIS, HISPANIARUM, AC INDIARUM PATRONÆ,

DUPLEX I. CLASSIS CUM OCTAVA.

DIE VIII. DECEMBRIS.

In festo Conceptionis B. Mariæ virginis, Hispaniarum ac Indiarum Patronæ.

Duplex j. Classis, cum Octava.

Pro omnibus Regnis ac Ditionibus Catholicæ Majestati subjectis.

Ad Vesperas, Antiphona.

SIcut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias Adæ. Psalmi consueti de sancta Maria, ùt in ejus Officio parvo. Aña. Tota pulchra es Maria, & macula non est in te. Antiphona. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israël, tu honorificentia populi nostri. Antiphona. Vox enim tua dulcis, & facies illa tua decora nimis. Antiphona. Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa supra dilectum Filium ?

Capitulum. *Prov. 8. b*

EGo diligentes me diligo : & qui manè vigilant ad me, invenient me. In viis justitiæ ambulo : ut ditem diligentes me. Qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

Hymnus. Ave maris stella.

℣. Immaculata Conceptio est hodiè sanctæ Mariæ virginis. ℟. Cujus innocentia inclyta cunctas lætificat devotas animas.

Ad Magnificat, Antiphona

Quàm pulchri sunt gressus tui filia principis ! Collum tuum, sicut turris eburnea, oculi tui divini, & comæ capitis tui sicut purpura Regis. Quàm pulchra es, & quàm decora charissima ! alleluia.

Oratio.

DEus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habi-

habitaculum præparasti: quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filii sui prævisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas. Per eumdem Dominum nostrum.

Deindè fit Comm. Feriæ.

Ad Matutinum, Invitator.

Immaculatam Conceptionem virginis Mariæ celebremus, * Christum ejus præservatorem adoremus Dominum. Psalm. Venite, exultemus. Hymnus. Quem terra.

In primo Nocturno, Aña. Multæ filiæ congregaverunt sibi divitias, tu verò supergressa es universas. Psalmus. Domine Dñs noster. cum reliq. ùt in Officio parvo B. Mariæ. Aña. Surrexerunt filii ejus, & beatissimam prædicaverunt; vir ejus, & laudavit eam. Psalm. Cœli enarrant. Aña. Fortitudo & decor indumentum ejus, byssus & purpura vestis illius. Psalmus. Domini est terra. ℣. Liberasti me Domine ex ore leonis. ℟. Et à cornibus unicornium humilitatem meam. Benedictio. Benedictione perpetua.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. *Cap.* 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam: Ego feci in cœlis ut oriretur lumen indeficiens, & sicut nebula texi omnem terram: Ego in altissimis habitavi, & thronus meus in columna nubis. Gyrum cœli circuivi sola, & profundum abyssi penetravi, in fluctibus maris ambulavi, & in omni terra steti: & in omni populo, & in omni gente primatum habui: & omnium excellentium & humilium corda virtute calcavi: & in his omnibus requiem quæsivi, & in hereditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhabita, & in Israël hereditare, & in electis meis mitte radices.

℟. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam. Ego in cœlis feci, ut oriretur lumen indeficiens: * Et sicut nebula texi omnem carnem. ℣. Gyrum cœli circuivi sola, & profundum abyssi penetravi: & in omni populo, & in omni gente primatum tenui. Et sicut. Benedictio. Unigenitus.

Lectio ij.

Ab initio, & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion fir-

firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Libano, & quasi cypressus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio rosæ in Jericho: Quasi oliva speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris: & quasi storax, & galbanus, & ungula, & gutta, & quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, & quasi balsamum non mistum odor meus.

℟. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, & à generationibus meis implemini: * Spiritus enim meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel & favum. ℣. Qui audit me, non confundetur: & qui elucidant me, vitam æternam habebunt. Spiritus. Benedictio. Spiritus sancti.

Lectio iij.

EGo quasi terebinthus extendi ramos meos, & rami mei honoris & gratiæ. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: & flores mei fructus honoris & honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. In me gratia omnis viæ & veritatis, in me omnis spes vitæ & virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, & à generationibus meis implemini: Spiritus enim meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel & favum: Memoria mea in generationes sæculorum. Qui edunt me, adhuc esurient: & qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur: & qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

℟. Meum est consilium, & æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo: * Per me reges regnant, per me Principes imperant, & potentes decernunt justitiam. ℣. Ego diligentes me diligo: & qui manè vigilant ad me, invenient me. Per me. Gloria Patri. Per me.

In secundo Nocturno, Aña. Quid videtis in Sulamite, nisi choros castrorum? Psalmus. Eructavit. Aña. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem: nec flumina peccatorum obruent Mariam. Psalmus. Deus noster. Aña. A custodia matutina usque ad noctem spe-

ravit Maria in Domino : quia copiosa apud eum redemptio. Psalmus. Fundamenta ejus. ℣. Eruisti à framea, Deus, animam meam. ℟. Et de manu canis unicam matrem meam. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ℣. Jube domne. Benedictio. Deus Pater.

Sermo sancti Hieronymi Presbyteri.

Lectio iv.

QUalis, & quanta esset beata & gloriosa semper virgo Maria, ab Angelo divinitùs declaratur, cùm dicitur : Ave gratia plena ; Dominus tecum : Benedicta tu in mulieribus. Talibus namque decebat Virginem oppignorari muneribus, ut esset gratia plena, quæ dedit cœlis gloriam, terris Dominum, pacemque refudit : fidem gentibus, finem vitiis, vitæ ordinem, moribus disciplinam. Et benè plena, quia ceteris per partes præstatur : Mariæ verò simul se tota infudit plenitudo gratiæ. Verè plena, quia etsi in sanctis Patribus & Prophetis gratia fuisse creditur, non tamen eatenùs plena : in Mariam verò totius gratiæ, quæ in Christo est, plenitudo venit, quamquam aliter. Et ideò, inquit, Benedicta tu in mulieribus : id est, plus benedicta, quàm omnes mulieres. Ac per hoc quidquid maledictionis infusum est per Hevam, totum abstulit benedictio Mariæ. ℟. Equitatui meo in curribus Pharaonis assimilavi te amica mea, pulchræ sunt genæ tuæ, sicut turturis, * Faciamus adjutorium simile sibi. ℣. Eò quòd castitatem amaveris, virumque nescieris : ideò & manus Domini confortavit te, & eris benedicta in æternum. Faciamus. Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v. *Cap. 2. & 4.*

DE ipsa Salomon in Canticis quasi in laudem ejus : Veni, inquit, columba mea, immaculata mea, Jam enim hiems transiit, imber abiit, & recessit. Ac deindè inquit : Veni de Libano, veni coronaberis. Non immeritò igitur venire de Libano jubetur, quia Libanus candidatio interpretatur. Erat enim candidata multis meritorùm virtutibus, & dealbata nive candidior Spiritus sancti muneribus, simplicitatem columbæ in omnibus repræsentans : quoniam quidquid in ea gestum est, totum puritas, & simplicitas, totum veritas, & gratia fuit, totum misericordia, & justitia, quæ de cœlo prospexit : & ideò immaculata, quia in nullo corrupta.

℟. Fac tibi arcam de lignis lævigatis. Ruptique sunt fontes abyssi magnæ, * Et factum est diluvium peccati super omnem terram. ℣. Arca verò Deifera elevata est in sublime, & ferebatur super aquas, opertique sunt omnes montes excelsi Sanctorum. Et factum est. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

CIrcumdedit enim virùm in utero, sicut Jeremias sanctus testatur, & non aliundè accepit. Faciet, inquit, Dominus novum super terram, & mulier circumdabit virum. Verè novum, & omnium novitatum supereminens novitas virtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis, ut vivere possit) sic ingressus est hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret; sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset: & sic exivit indè, ut esset (sicut Ezechiel fatetur) porta omninò clausa. Undè canitur in eisdem Canticis de ea: Hortus conclusus, fons signatus, emissiones tuæ paradisus. Verè hortus deliciarum, in quo consita sunt universa florum genera, & odoramenta virtutum: sicque conclusus, ut nesciat violari, neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

℟. Fiat mihi sanctuarium, & habitabo in medio eorum. Arcam de lignis Setim compingite: & deaurabis eam auro mundissimo intùs & foris: * Et pones super mensam panes propositionis in conspectu meo semper. ℣. Inspice, & fac secundùm exemplar, quod tibi in monte monstratum est. Et pones super. Gloria Patri. Et pones.

In tertio Nocturno, Aña. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum, sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ, & thuris, & universi pulveris pigmentarii. Psalm. Cantate Domino. j. Antiphona. Ferculum fecit sibi Rex Salomon de lignis Libani, columnas ejus fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum, media charitate constravit. Psalmus. Dominus regnavit, exultet. Antiphona. Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ùt luna, electa ùt sol, terribilis ùt castrorum acies ordinata? Psalmus. Cantate Dño. ij. ℣. Verè Dominus est in loco sancto isto, & ego nesciebam. ℟. Non est hìc aliud, nisi domus Dei, & porta cœli. Pater noster.

Absolutio. A vinculis. ℣. Jube domne. Benedict. Euangelica lectio.

Lectio sancti Euangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11. *d*

IN illo tempore : Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi : Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. *cap.* 49. *in Luc.* 11.

MAgnæ devotionis & fidei hæc mulier ostenditur, quæ Scribis & Pharisæis Dominum tentantibus, simul & blasphemantibus, tanta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut & præsentium procerum, calumniam, & futurorum confundat hæreticorum perfidiam.

℟. Omnes moriemini, quia in Adam peccavistis : quid habes Esther elevata in populis? Ego sum frater tuus, noli timere, non morieris : * Non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est. ℣. Non extinguetur in nocte lucerna tua, & non timebis à frigore nivis. Non enim. Benedictio. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viij.

NAm sicut tunc Judæi, sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant; sic hæretici posteà negando, Mariam semper virginem, sancti Spiritus operante virtute nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstantialemque matri Filium hominis fateri non debere dixerunt.

℟. Filius meus parvulus est, & delicatus. Domus quam ædificari volo, talis esse debet, ut in cunctis nationibus nominetur. * Et ob hanc causam ante mortem suam omnes præparavit impensas. ℣. Elegi, & sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus. Et ob hanc. Gloria Patri. Et ob hanc. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

SEd si caro Verbi Dei secundùm carnem nascentis à carne Virginis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eam portasset, ubera quæ lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus : Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum

sub

sub lege. Neque audiendi sunt, qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed, Factum ex muliere, quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliundè, sed materna traxit ex carne; alioquin nec verè Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

DOmum tuam decet sanctitudo Domine, in longitudinem dierum. Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis. Antiphona. Hæc est domus Domini firmiter ædificata: benè fundata est supra firmam petram. Antiph. Fundavit eam Altissimus, qui super maria fundavit eam, & super flumina præparavit illam. Antiphona. Dominus custodit te ab omni malo, Maria, custodivit animam tuam, introitum tuum, & exitum tuum, in sæculum. Antiph. Fluminis impetus lætificat civitatem Dei, sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Capitulum. *Prov. 8. b*

EGo diligentes me diligo: & qui manè vigilant ad me, invenient me. In viis justitiæ ambulo, ut ditem diligentes me. Qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

Hymnus. O gloriosa Virginum.

℣. Non accedet ad te malum. ℟. Neque flagellum appropinquabit tabernaculo tuo.

Ad Benedictus, Antiphona. Quàm pulchra es amica mea, columba mea, immaculata mea: & odor vestimentorum tuorum super omnia aromata, alleluia.

Oratio.

DEus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti: quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filii sui prævisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessione, ad te pervenire concedas. Per eumdem Dominum nostrum.

Deinde fit Commemoratio Feriæ.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de Maria virgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Hæc est domus Domini. Capitulum. Ego diligentes, ut suprà.

℟. breve. Liberasti me Domine, * Ex ore leonis. Liberasti. ℣. Et à cornibus uni-

unicornium humilitatem meam. Ex ore. Gloria Patri. Liberasti. ℣. Eruisti à framea, Deus, animam meam. ℟. Et de manu canis unicam matrem meam.

Ad Sextam, Antiphona. Fundavit eam.

Capitulum. *Ezech.* 44.

Porta hæc clausa erit; non aperietur, & vir non transibit per eam: quoniam Dominus Deus Israël ingressus est per eam: eritque clausa Principi: Princeps ipse sedebit in ea. ℟. breve. Eruisti à framea, * Deus animam meam. Eruisti. ℣. Et de manu canis unicam matrem meam. Deus. Gloria Patri. Eruisti. ℣. Verè Dominus est in loco sancto isto, & ego nesciebam. ℟. Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cœli.

Ad Nonam, Antiphona. Fluminis impetus.

Capitulum. *Prov.* 8. *d*

Beatus homo qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidiè: & observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet salutem à Domino. ℟. breve. Verè Dominus est in loco sancto isto, * Et ego nesciebam. Verè. ℣. Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cœli. Et ego. Gloria Patri. Verè. ℣. Scalam vidit Jacob, cujus cacumen cœlum tangebat. ℟. Angelos quoque descendentes, qui eam lumine replebant.

AD VESPERAS,

Antiphona.

Nihil est candoris, nihil est splendoris, nihil est virtutis, quod non resplendeat in Virgine gloriosa. Psalmi ùt in primis Vesperis. Antiphona. Quæ neque serpentis persuasione decepta, nec ejus venenosis afflatibus infecta est. Antiphona. Hanc, quam tu despicis, Manichæe, mater mea est, & de manu mea fabricata. Antiphona. Decuit Virginem ea puritate nitere, qua major sub Deo nequit intelligi. Aña. Hæc est virga, in qua nec nodus originalis, nec cortex actualis culpæ fuit. Capitulum. Ego diligentes. Hymnus. Ave maris stella. ℣. Domine, dilexi decorem domus tuæ. ℟. Et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ad Magnificat, Antiphona. Unica est columba mea, una est perfecta mea, una est genitricis suæ electa. Viderunt eam animæ sanctæ, & immaculatam prædicaverunt, alleluia.

Oratio. Deus, qui. ùt suprà. 7.

Deindè fit Commemoratio S. Leocadiæ virginis & martyris, ac Feriæ.

DIE

DIE IX. DECEMBRIS.
Secunda die infra Octavam Conceptionis B. Mariæ.
Fit de S. Leocadia virgine & martyre.
Duplex.
Omnia ut in Proprio Sanctorum Hispanorum.
In Laudibus fit Commemoratio Octavæ, & Feriæ.
Vesperæ de sequenti Festo cum Commemorat. S. Leocadiæ, & Feriæ, ac S. Melchiadis Papæ & Martyris tantùm.

DIE X. DECEMBRIS.
Tertia die infra Octavam Conceptionis B. Mariæ.
Fit de Festo Translationis Almæ Domus Lauretanæ beatæ Mariæ virginis.
Duplex.
Omnia ut in Proprio Sanctorum Hispanorum.
In Laudibus fit Commemoratio Feriæ, & S. Melchiadis Papæ & martyris. (nihil de Octava.)
In secundis Vesperis fit Commemoratio S. Damasi Papæ & Confessoris ac Feriæ tantùm.

DIE XI. DECEMBRIS.
Quarta die infra Octavam Conceptionis B. Mariæ.
Fit de S. Damaso Papa & Confessore, semiduplex, cum Commemor. Octavæ, & Feriæ in Laudibus.
Vesperæ de S. Eulalia Emeritensi Virg. & Mart. cum Commem. S. Damasi, Aña. Dum esset. Octavæ & Feriæ.

DIE XII. DECEMBRIS.
Quinta die infra Octavam Conceptionis B. Mariæ.
Fit de S. Eulalia Emeritensi Virg. & Mart. (dies propria in Hispania) duplex.
In Laudibus fit Commemoratio Octavæ, & Feriæ.
Vesperæ à Capitulo sanctæ Luciæ virginis & martyris, cum Commemoratione S. Eulaliæ, Octavæ & Feriæ.

DIE XIII. DECEMBRIS.
Sexta die infra Octavam Conceptionis B. Mariæ.
Fit de S. Lucia virgine & martyre, duplex, cum Commemoratione Octavæ, Feriæ in Laudibus, & Vesperis.

DIE XIV. DECEMBRIS.
Septima die infra Octavam Conceptionis B. Mariæ.
In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.
Si autem hac die occurrat Feria quarta Quatuor Temporum, Lectiones primi Nocturni leguntur ut in die Festi, & Lectio nona de Homilia Feriæ.

In secundo Nocturno.
Ex libro sancti Augustini Episcopi.
Lectio iv.
De Genesi contra Manichæos.

Dominus noster Jesus Christus (ut inquit Apostolus) factus est ex semine David secundùm carnem, id est, tamquam de

de limo terræ, cùm homo non esset, qui operaretur in terra, quia nullus homo operatus est in Virgine, de qua natus est Christus. Fons autem ascendebat de terra, & irrigabat omnem faciem terræ. Facies terræ, id est, dignitas terræ, mater Domini virgo Maria rectissimè accipitur, quam irrigavit Spiritus sanctus, qui fontis, & aquæ nomine in Euangelio significatur: ut qualis Adam de limo terræ, tàlis homo ille fieret. Qui constitutus est in paradiso, ut operaretur ibi, & custodiret, id est, in voluntate Patris; ut eam impleret, atque servaret.

℟. Equitatui meo. 4.

Lectio v.

Ex libro ejusdem de Natura & Gratia contra Pelagianos.

CUm de peccatis agitur, de sancta virgine Maria, propter honorem Domini, nullam prorsùs habere volo quæstionem. Indè enim scimus, quòd ei plus gratiæ collatum fuerit ad vincendum omni ex parte peccatum, quòd concipere ac parere meruit eum, quem constat nullum habuisse peccatum. Hac ergo Virgine excepta: si omnes illos Sanctos & Sanctas, qui in Scripturis sanctis non modò non peccasse, verùm etiam justè vixisse referuntur, cùm hìc viverent, congregare possemus, & interrogare, utrùm essent sine peccato: quid fuisse responsuros putamus? Quantalibet fuerint in hoc corpore excellentia sanctitatis, si interrogari potuissent, una voce clamassent illud, quod ait Joannes Apostolus: Si dixerimus, quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.

℟. Fac tibi arcam. 5.

Ex libro sancti Ildefonsi Archiepiscopi Toletani.

Lectio vj.

Contra eos, qui disputant de virginitate & parturitione B. Mariæ.

TOtum quidquid in Maria fuit, possedit Spiritus sanctus: quoniam virtus Altissimi eam obumbravit. Quòd si virtus Altissimi ab omni æstu peccati eam obumbravit in conceptu & in partu; sicut ab omni æstu libidinis libera fuit, ità & ab omni pressura maledictionis non ex sese, sed ex virtute Altissimi immunis & aliena fuit. Quapropter cogitent isti disputatores naturarum leges, cogitent & divinarum rerum virtutem: quia non ex natura rerum divinæ leges pendent, sed ex divinis legibus

bus naturæ rerum & leges manare probantur.
℟. Fiat mihi. 5.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap. 11. d*

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

De Homilia sancti Bonaventuræ Episcopi.

In Comment. super Luc. 11.

LAudat hæc mulier Christum Dei Filium, extollens laudis ejus præconium ex beatitudine matris: quasi dicat: Beata mulier, quæ portavit tam bonum filium. Et rectè, quia decebat sexum femineum sic laudare. Nec tantùm feminas, immò etiam viros. Nam suprà dixit Virgo: Ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Fuit autem venter Virginis beatus propter tria privilegia, quia (ùt dicit Bernardus) fuit sine corruptione fœcunda, sine gravedine gravida, & sine dolore puerpera. Undè dici potest illud Isaiæ: Quis audivit umquam tale? Et quis vidit huic simile?
℟. Omnes moriemini. 6.

Lectio viij.

FUit etiam beatus propter tria miracula. Primum, est conjunctio infinitè distantium. Deus enim ibi factus est homo, Creator creatura, Immensus parvus, Verbum infans, Æternus temporalis; secundùm illud Joannis: Et Verbum caro factum est. Secundum miraculum est, quia qui fecit ventrem, factus est in ventre. Undè in Psalmis dicitur, Gloriosa dicta sunt de te Civitas Dei. Et pòst: Homo natus est in ea: & ipse fundavit eam Altissimus. Tertium miraculum, quia qui continet omnia, continetur in ventre: & ille ibi capitur, quem totus non capit orbis. Undè cantat Ecclesia: Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti.
℟. Filius meus. 6.

Lectio ix.

NEc tantùm beatificat ventrem propter portationem, sed ubera propter lactationem, cùm subjungit: Et ubera, quæ suxisti. Ex quo datur intelligi, quòd à solis uberibus beatissimæ Virginis lactatus fuit. Quod designatum fuit in Moyse, qui lactari (ùt dicitur) noluit à muliere Ægyptiaca. Et ideò quæsita fuit mulier Hebræa, scilicèt mater propria, sicut in Exodo legitur. Ideò autem junxit ista duo, ut ostenderetur virgo Maria fuisse mater Christi vera & perfecta:

fecta; quia non solùm genuit, sed & educavit; & sicut verè educavit, ità verè genuit.

Te Deum laudamus.

In Laudibus & Vesperis fit Commemoratio Feriæ.

DIE XV. DECEMBRIS.

Octava Conceptionis beatæ Mariæ.

Duplex.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat Feria iv. Quatuor Temporum, Lectiones primi Nocturni leguntur ut in die Festi, & Lectio nona de Homilia Feriæ.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Anselmi Episcopi.

Lectio iv.

De Excellentia Virginis.

SUmma Dei sapientia nullam in massa creationis humanæ viam invenit, per quam (ùt disposuerat) in mundum veniens, tam luctuosæ perditioni subveniret, donec ad illam, de qua loquimur, Virginem ventum esset. Sed hæc mox, ubi in mundum per humanæ generationis lineam venit, tanta omnis boni virtute & constantia perfectè resplenduit, ut eam ipsa sapientia Dei verè dignam judicaret, per quam in homine veniens, non modò reatum primorum hominum, sed & totius mundi peccata deleret, & diabolum sui operis inimicum cum suis elideret, necnon damna cœlestis patriæ illuc hominem deducendo redintegraret.

℟. Equitatui meo. 4.

Lectio v.

Ex libro ejusdem de Conceptu Virginali.

DEcebat, ut Christi Conceptio de matre purissima fieret. Nempè decens erat, ut ea puritate, qua major sub Deo nequit intelligi, Virgo illa niteret: cui Deus Pater unicum Filium suum, quem de corde suo æqualem sibi genitum tamquam seipsum diligebat, ita dare disponebat, ut naturaliter esset unus idemque communis Dei Patris, & Virginis Filius, & quam ipse Filius substantialiter facere sibi matrem eligebat, & de qua Spiritus sanctus volebat, & operaturus erat, ut conciperetur & nasceretur ille, de quo procedebat.

℟. Fac tibi arcam. 5.

Ex dictis diversorum Sanctorum.

Lectio vj.

Ex Presbyteris Achaia, ùt refert Aloysius Lipomannus.

ANdreas Apostolus: Quomodò de immaculata terra factus fuerat homo primus, necessarium fuit, ut de immaculata Virgine natus Christus, vitam

tam æternam, quam omnes perdiderant, repararet. Augustinus: Sicut primus Adam de limi materia figuratus est, ità secundus Adam, quasi de intacta ac rudi terra, de Virginis carne formatus est. Hieronymus: Hæc est hortus conclusus, fons signatus, puteus aquarum viventium, ad quam nulli potuerunt doli irrumpere, nec prævaluit fraus inimici, sed permansit sancta mente & corpore, multis donorum privilegiis sublimata. Idem in Psalmos: Pulchrè Propheta appellat Virginem nubem diei. Nubes enim illa non fuit in tenebris, sed semper in luce. Anselmus: O benedicta super mulieres, quæ Angelos vincis puritate, & Sanctos superas pietate.

℟. Fiat mihi. 5.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap. 11. d*

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

De Homilia sancti Bonaventuræ Episcopi.

In Comment. super Luc. 11.

AT ille dixit: Quinimmò beati qui audiunt Verbum Dei. Hoc non dixit adversando, sed potiùs superaddendo, quasi diceret: Non solùm beatus venter, qui portavit me, Verbum caro factum: verùm etiam beatior, qui suscipit verbum à me prolatum. Undè & Maria non tantùm beata fuit, quia Christum gestavit in carne, verùm etiam beatior, quia ipsum perfectissimè gestavit in mente, secundùm quod dicit Augustinus: Beatior fuit Maria concipiendo fidem Christi, quàm carnem Christi. Beatus est enim omnis, qui audit, & obedit: secundùm illud ipsius Domini apud Joannem: Si hæc scitis: beati eritis, si feceritis ea. Et ideò subdit: Et custodiunt illud.

℟. Omnes moriemini. 6.

Lectio viij.

IN quo verbo Christus noluit laudari matris cognationem carnalem per se, (nam & suprà Joannes dixit Judæis: Ne cœperitis dicere: Patrem habemus Abraham) sed spiritualem; quia sanctior est copula mentium, quàm corporum. Et ideò cùm quærerent eum mater & fratres ejus, dixit: Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, qui in cœlis est, ipse meus frater, soror, & mater est. Et propter hoc virgo Maria fuit laudabilis in concipiendo,

quia fide concepit. Et ideò dixit ei Elisabeth : Beata, quæ credidisti, quoniam perficientur ea, quæ dicta sunt tibi à Domino.

℟. Filius meus. 6.

Lectio ix.

EX quo apparet mira commendatio veritatis, quæ omnes sibi adhærentes beatos efficit : non solùm adhærentes carnali cognatione, ùt virgo Maria, verùm etiam spirituali dilectione, sicut quælibet anima sancta. Ut enim dicit Augustinus : Beatitudo est gaudium de veritate. Ad quod gaudium devenient, qui veritatem audiunt, diligunt, & faciunt, secundùm illud Ecclesiastici : Qui audit me, non confundetur : & qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit Commemoratio Feriæ.

In ij. Vesperis fit Commemorat. S. Eusebii, & Feriæ.

CLEMENS EPISCOPUS,

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

CUm primùm, Divina disponente voluntate, factum est, ut humilitas nostra turbulentis præsertim Christianæ Reipublicæ temporibus ad universalis Ecclesiæ regimen extolleretur, jam indè ea cogitare, & agere assiduè non destitimus, quæ ad promovendum, & propagandum inclytæ, & gloriosæ semper virginis Mariæ cultum inter fideles populos maximè conducerent, ideò potissimùm, ut nobis, & universæ Catholicæ Ecclesiæ speciali pietate Christi Filii sui Supremi Ecclesiæ Capitis favorem, & gratiam protectionis conciliaret, minora tamen, quàm nostrum desiderium explere possint, semper erunt reverentiæ, & venerationis signa, quæ in terris præbentur, ad cumulandam, & ad augendam gloriam hujus præ cæteris electæ Creaturæ, quæ quidem ex ore Altissimi prodiit, & in omni gente Primatum tenuit: Proindè obortas libenti animo amplectimur occasiones, quibus nova ipsi honoris obsequia tribuantur, ac maximè lætamur, Potentissimum Regem, qui in hac re non ità pridem aperuit animum suum, tam mirificè cum nostro consentientem, rursùm in precibus amplificationem aliam talis Cultus pro suis vastissimis Regnis, & Ditionibus exposcere; Nobis siquidem Regio nomine charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici dilectus Filius Emmanuël de Roda dicti Caroli Regis Consiliarius, & modò apud nos negotiorum ejusdem Caroli Regis Minister supplicem porrexit Libellum, cujus tenor est.

Beatissime Pater. Cùm Sanctitas vestra enixis Catholici Regis votis benignè annuens, beatissimam Virginem Deiparam in sacrosancto ejusdem immaculatæ Conceptionis Mysterio, Hispaniarum, Indiarumque Ditionum à Comitiis totius Nationis Hispanæ in ipsius auspicatissimo Regni exordio habitis, Patronam, & Advocatam specialem communi consensione nuncupatam, & delectam Apostolicis Litteris aurea Bulla muni-

munitis, sexto Idus Novembris, anni millesimi septingentesimi sexagesimi concesserit, & confirmaverit, simulque venerandi Mysterii Festum sub Ritu Duplici primæ classis cum Octava, ceterisque prærogativis, omnibus hujusmodi Patronorum Festis competentibus, & à Sede Apostolica approbatis, ab universo Hispaniarum, Indiarumque Ditionum Clero Sæculari, & Regulari, quomodolibet etiam exempto, coli, & celebrari præceperit, atque mandaverit, cùmque inter prærogativas, quæ à sancta Sede favore dictorum Patronorum indulgeri solent, primarium quodam modo teneat locum Officii proprii, & Missæ in eorum honorem recitatio; idem Rex Catholicus, ut Apostolica Sanctitatis vestræ concessio, ùt suprà jam facta, integrum jure merito sortiatur effectum, Officium, quod incipit: *Sicut Lilium inter spinas.* & Missam, cujus initium: *Egredimini, & videte:* quibus Ordo Franciscanus utitur, ad prædictum Dominiorum suorum Clerum extendi, & prorogari summoperè desiderat; idcircò Emmanuël de Roda ejusdem Catholici Regis jussu, & nomine Sanctitatem vestram humillimis precibus orat, ut prædicta Officium, & Missam, prout à Franciscanis recitantur, ac in eorum Breviario, & Missali, à sancta Sede approbatis, continentur, universo Hispaniarum, & Indiarum Clero, tam Sæculari, quàm Regulari, ac quomodolibet exempto, pro die Festo solemni ejusdem immaculatæ Conceptionis, necnon, & pro ejus Octava concedere, indulgere, & extendere Apostolica sua auctoritate dignetur. Et pro gratia, &c.

Cùm autem Nos aliàs libenti quidem animo, adeò effusæ dicti Caroli Regis, ac totius Hispaniæ Gentis erga præclarum hoc Deiparæ Virginis Mysterium devotioni ob secundantes juxa priores nostras Litteras ipsam in prædicto Mysterio colendam universalem Patronam, & Advocatam dictorum Regnorum, & Dominiorum declaraverimus, ejusdemque Mysterii Festum in dictis Regnis, & Dominiis per universum Clerum, tam Sæcularem, quàm Regularem, & quomodolibet exemptum, sub Ritu Duplici primæ classis cum Octava celebrari præceperimus, modò præmissas Nobis additas preces, velut recentiora illius eximiæ pietatis argumenta, excipientes, ac priorum Litterarum nostrarum

ſtrarum tenorem cum omnibus , & ſingulis in eis contentis , præſentibus pro expreſſo habentes , novis hiſce ſupplicationibus Paſtorali affectu noſtro benignè inclinati , ipſarum tenore præſentium in perpetuum concedimus , atque indulgemus , ut recurrente annis ſingulis dicti Myſterii celebritate in eiſdem Regnis , & Dominiis , ac in ſingulis illorum Civitatibus , & Diœceſibus , Oppidis , Terris , & Locis , ac Territoriis quibuſcumque etiam nullius Diœceſis , ab univerſo Clero prædicto , ab omnibus videlicet , & ſingulis Sæcularibus , & Regularibus utriuſque ſexus cujuſvis Ordinis , & Inſtituti , etiam quantumvis exemptis , qui Horas Canonicas Diurnas , & Nocturnas , ſivè privatìm , ſivè in quibuſvis Eccleſiis collegialiter , & cum cantu recitare tenentur , ac tenebuntur , ac ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebrabunt , illud Officium proprium , & Miſſa cum Octava recitentur , quod , & quæ per dilectos Filios Fratres Ordinis Minorum ſancti Franciſci de præſenti generaliter recitantur , ac in eorum Breviario , & Miſſali à Sede Apoſtolica approbatis continentur , ad quorum effectum illius Officii , & Miſſæ cum Octava recitationem ad univerſum Clerum prædictum generaliter quoque harum ſerie extendimus , idemque Officium , & Miſſam hujuſmodi juxta exemplaria dictorum Fratrum Minorum , & non aliàs ad uſum Cleri , & Regularium prædictorum in eiſdem Regnis , & Dominiis pro tempore commorantium , etiam ſeorſim ab aliis Breviariis , & Miſſalibus typis imprimendi opportunam licentiam , & facultatem concedimus , & impertimur : Non obſtantibus & reſpectivè firmis , ac ſalvis remanentibus Conſtitutionibus Apoſtolicis , & omnibus illis , quæ in dictis prioribus noſtris Litteris non obſtare , & reſpectivè firma , & ſalva eſſe , & fore decrevimus. Volumus autem , ut præſentium noſtrarum Litterarum tenor in principio , vel in fine Officii , ac Miſſæ pro uſu dicti Cleri , ùt præfertur , imprimendi , etiam imprimatur , utque earumdem præſentium tranſumptis , etiam impreſſis , manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis , & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis eadem prorsùs fides in judicio , & extra illud adhibeatur , quæ ipſis præſentibus adhiberetur , ſi forent exhibitæ , vel oſtenſæ. Nulli ergo omninò hominum

num

num liceat paginam hanc noſtræ Conceſſionis, Indulti, extenſionis, licentiæ, facultatis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud ſanctam Mariam majorem, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo ſexageſimo primo, decimo ſexto Kalendas Februarii, Pontificatus noſtri anno quarto. C. Cardinalis Prodatarius. N. Cardinalis Antonellus.

Loco ✠ Plumbi.

